

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

24 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Alerguș Constantin, Nicolaev Ghenadie, Moraru Petru,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2016, în cauza penală privind-o pe

„CONTINENT-SERVICE” S.A., înregistrată în Registrul de Stat al persoanelor juridice la 17 decembrie 1993, IDNO - 1002600026210, cu sediul în mun. Chișinău, str. Calea Orheiului 125.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 29.08.2013 – 20.11.2014 (prima instanță);
2. 23.03.2015 – 24.06.2016 (instanța de apel);
3. 04.08.2016 – 24.01.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 20 noiembrie 2014, persoana juridică „CONTINENT-SERVICE” S.A, a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 241 alin. (2) lit. f) Cod penal și în baza art. 60 Cod penal, a fost liberată de răspundere penală cu încetarea procesului în privința „CONTINENT-SERVICE” S.A., în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Societatea pe Acțiuni „CONTINENT-SERVICE” S.A., cu sediul în mun. Chișinău, str. Calea Orheiului 125, înregistrată la 17 decembrie 1993, având ca genuri de activitate - întreținerea și repararea autovehiculelor, comerțul cu piese și accesorii pentru autovehicule, închirierea bunurilor imobiliare proprii, contrar prevederilor pct. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 672 din 19 iunie 1998 cu privire la parcările auto cu plată pe teritoriul Republicii Moldova, nedisponând de autorizația de funcționare a parcării auto cu plată eliberată de către Direcția Generală transport și căi de comunicații a Primăriei mun. Chișinău, pentru prestarea unui astfel gen de activitate, în perioada anilor 2007 – 2012, a oferit locuri de parcare, cu capacitatea de a circa

50 locuri, fiind achitate lunar pentru parcare 300 lei, respectiv pentru fiecare 24 ore câte 10 lei, obținând astfel un venit ilicit, în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 137450 lei.

Corpurile delictive - 7 registre de evidență a mijloacelor de transport parcate pe teritoriul „CONTINENT-SERVICE” S.A., 20 file de format A4, cu lista automobilelor, 2 file format A4, cu graficul de serviciu, s-a dispus a fi păstrate la materialele dosarului penal.

Acțiunile „CONTINENT-SERVICE” S.A., au fost calificate de prima instanță în baza art. 241 alin. (2) lit. f) Cod penal, - practicarea ilegală a activității de întreprinzător, soldată cu obținerea unui profit în proporții deosebit de mari.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către reprezentantul „CONTINENT-SERVICE” S.A., Borovic Vladimir, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care persoana juridică „CONTINENT-SERVICE” S.A., să fie achitată de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 241 alin. (2) lit. f) Cod penal, invocând că:

- declarațiile martorilor, care afirmă caracterul oneros al staționării vehiculelor sale, urmează a fi apreciate critic, deoarece nu s-a constatat subiectul care beneficia din respectivele încasări;

- este combătută ipoteza încasării unui venit de către „CONTINENT-SERVICE” S.A., derivat din staționarea neautorizată a vehiculelor persoanelor terțe. Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04.10.2012, prin care a fost examinat teritoriul amplasat pe str. Calea Orheiului 125, mun. Chișinău, ce aparține „CONTINENT-SERVICE” S.A., stabilește doar faptul prezenței multiplelor automobile staționate și existența locurilor special adaptate pentru staționare, însă sub nici o formă nu e probat faptul încasării de venituri din aceste acte. Or, faptul dat este specific activității „CONTINENT-SERVICE” S.A. și locatarilor săi, deoarece pe teritoriul care aparține lui „CONTINENT-SERVICE” S.A., sunt amplasate mai multe firme care se ocupă cu repararea automobilelor și vânzarea lor;

- față de „CONTINENT-SERVICE” S.A., sunt imputate fapte de prestare a serviciilor de parcare oneroase, în lipsa unei autorizații respective, emise de autoritățile publice locale. Pe cale de consecință, nici una din situațiile descrise de art. 125 Cod penal, nu se aplică față de circumstanțele de învinuire ale „CONTINENT-SERVICE” S.A., or, în mod particular art. 125 lit. b) Cod penal, presupune o activitate prohibită de lege în orice condiții. Prestările servicii de parcare reprezintă activități permise de a fi desfășurate, însă efectuarea acestor activități trebuie însoțite de o autorizație specială din partea autorităților locale;

- prezenta cauză penală, a fost clasată de multiple ori, fapt ce demonstrează lipsa probelor care ar permite recunoașterea inculpatului drept vinovat. Mai mult ca atât prima instanță a reținut că infracțiunea a fost comisă în perioada anilor 2007- 01 octombrie 2012, însă nu s-a ținut cont că la 24.12.2007 de către primăria Municipiului Chișinău a fost eliberată autorizația pentru amplasarea și funcționarea

unităților de prestări servicii sociale cu nr. 2839 care a fost valabilă până la 24.12.2012. Faptul dat a fost descris în raportul cu propunere pe cauza penală nr. 2009028132 emisă la 22.02.2011;

- examinând în ansamblu materialele cauzei penale nr. 2009028132 și procesul - verbal de cercetare la fața locului din 21.09.2009, efectuată pe str. Calea Orheiului 125, mun. Chișinău, și anume pe teritoriul ce aparține „CONTINENT-SERVICE” S.A., ca urmare s-a constatat că în cadrul urmăririi penale, nu a fost confirmat faptul practicării ilegale a activității de întreprinzător de către „CONTINENT-SERVICE” S.A., și anume prestarea serviciilor de pază non stop a automobilelor;

- sentința de condamnare a lui „CONTINENT-SERVICE” S.A. este bazată pe depozițiile martorilor date în anii 2009, 2010, 2011, 2012 - deci nu pot fi invocate fapte noi descoperite și ca urmare sentința urmează a fi casată cu achitarea „CONTINENT-SERVICE” S.A.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2016, a fost admis apelul declarat, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care persoana juridică „CONTINENT-SERVICE” S.A., a fost achitată de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 241 alin. (2) lit. f) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prin rechizitoriu, Societatea pe Acțiuni „Continent – Service”, cu sediul în mun. Chișinău, str. Calea Orheiului 125, înregistrată la 17 decembrie 1993, având ca genuri de activitate – întreținerea și repararea autovehiculelor, comerțul cu piese și accesorii pentru autovehicule, închirierea bunurilor imobiliare proprii, a fost pusă sub învinuire pe art. 241 alin. (2) lit. f) Cod penal și prin sentință a fost recunoscută vinovată, precum că, contrar prevederilor pct. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 672 din 19 iunie 1998 cu privire la parcările auto cu plată pe teritoriul Republicii Moldova, nedisponând de autorizația de funcționare a parcării auto cu plată eliberată de către Direcția Generală transport și căi de comunicații a Primăriei mun. Chișinău, pentru prestarea unui astfel gen de activitate, în perioada anilor 2007 – 2012, a oferit locuri de parcare, cu capacitatea de a circa 50 locuri, fiind achitate lunar pentru parcare 300 lei, respectiv pentru fiecare 24 ore câte 10 lei, obținând astfel un venit ilicit, în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 137450 lei.

La fel, instanța de apel a menționat că reprezentantul „CONTINENT-SERVICE” S.A., Borovic Vladimir, nu a recunoscut vinovăția.

Totodată, instanța de apel a relatat că în ședința instanței de apel au fost verificate și cercetate declarațiile și probele materiale examinate în ședința de judecată din prima instanță, cum ar fi:

- declarațiile martorilor Croitor Lilian, Fiodorov Vitali, Vrublevscki Victor, Belicov Vitalie, Breguța Mina, Ursu Gheorghe, Dodu Iurie, Becciev Dumitru,

Stanilevici Valeriu, Meleşco Vasile, Maler Viorel, Pogrebniuc Olga, Ciorbă Diana, Percemli Marina, Raetchii Victor, Domnişor Alexandru, Filipovici Sergiu, Gîrneţ Victor, Cebotari Ion, Filonenco Alexandr, Andrievschii Andrei;

- procesul – verbal de cercetare la faţa locului din 04 octombrie 2012, prin care a fost examinat teritoriul amplasat pe str. Calea Orheiului 125, mun. Chişinău, ce aparţine „CONTINENT-SERVICE” S.A., stabilindu-se faptul prezenţei multiplelor automobile parcate şi existenţa locurilor special adaptate pentru parcare sub acoperiş. De asemenea, de la faţa locului, din încăperea paznicilor au fost ridicate 7 registre (f. d. 165 -174, vol. I);

- procesul – verbal de examinare a registrelor din 24 ianuarie 2013, prin care s-a stabilit că automobilele au fost parcate la parcare de pe str. Calea Orheiului 125, mun. Chişinău (f. d. 79. vol. II);

- procesul – verbal de ridicare din 19 mai 2013, prin care au fost ridicate acte (f. d. 86, vol. II);

- comunicatul nr. 06-2-356 din 20 februarie 2013, prin care Direcţia Generală transport de comunicaţii a Consiliului mun. Chişinău, a comunicat că „CONTINENT-SERVICE” S.A., nu dispune de autorizaţie de funcţionare a parcării auto cu plată pe str. Calea Orheiului 125 (f. d. 84. vol. II);

Corpurile delictive – 7 registre de evidenţă a mijloacelor de transport parcate pe teritoriul „CONTINENT-SERVICE” S.A., 20 file de format A4, cu lista automobilelor.

Astfel, instanţa de apel analizând probele prezentate de acuzator, a constatat că în acţiunile „CONTINENT – SERVICE” S.A., nu există fapta infracţiunii prevăzută de art. 241 alin. (2) lit. f) Cod penal.

În această ordine de idei, instanţa de apel a indicat că declaraţiile martorilor audiaţi în cauza dată, confirmă că ei, fiind proprietari ai automobilelor parcate pe teritoriul „CONTINENT-SERVICE” S.A., au achitat taxe unor persoane – paznici, care consemnau ceva în registru, fără să le elibereze bon de casă. Astfel, instanţa de apel a notat că nu există un act, care ar confirma că pe contul „CONTINENT-SERVICE” S.A. ar fi fost virate careva sume băneşti în contul acordării serviciilor de parcare.

La fel, instanţa de apel a reţinut că nu au fost prezentate nici alte probe, care ar confirma că paznicii, care încasau taxele de la proprietarii automobilelor parcate, ar fi avut indicaţii despre solicitarea unor astfel de taxe de la proprietari, ori de transmitere a banilor adunaţi în contul Societăţii pe Acţiuni „CONTINENT-SERVICE”, pentru servicii de parcare a automobilelor. Un singur paznic a fost audiat în cazul dat – martorul Fiodorov Vitali, care a declarat că el a colectat bani pentru parcare a automobilelor şi ducea evidenţa lor în legătură cu reparaţia şi procurarea pieselor de schimb, însă, pentru care perioadă concretă a făcut evidenţă acest paznic, câte maşini concret au fost parcate, câţi bani au fost colectaţi şi în ce scopuri, nu au fost prezentate probe concludente şi pertinente.

Instanța de apel a conchis că persoana juridică „CONTINENT-SERVICE” S.A., a fost condamnată pe o învinuire bazată pe presupuneri, iar în cazul dat nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea parțială a acesteia, cu remiterea cauzei penale la rejudecare, invocând că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii;

- decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată;

- analizând probele pe dosar, în acest caz, instanța de apel le-a dat o apreciere greșită, cu derogarea de la prevederile art. 101 Cod de procedură penală, punând accentul doar pe poziția și versiunea inculpatului, care nu coroborează cu celelalte probe administrate pe caz;

- în fond, instanța de apel, în mod incorect a concluzionat asupra ilegalității sentinței de condamnare adoptate în prezenta cauză de către prima instanță în privința „CONTINENT-SERVICE” S.A., fapt în temeiul căruia greșit a casat sentința;

- în cazul în care instanța de apel nu este de acord cu aprecierea probelor de către procuror și a ajuns la concluzia achitării „CONTINENT-SERVICE” S.A. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 241 alin. (2) lit. f) Cod penal, urma să dezvăluie această concluzie expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și puse la baza deciziei de achitare, fapt care pe caz nu a avut loc, fiind efectuată o apreciere eronată și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale;

- în cazul dat, instanța de apel a acționat în derogarea de la prevederile procesual – penale, precum și nu s-a condus de recomandările Plenului Curții Supreme de Justiție expuse în pct. 14 al Hotărârii nr. 22 din 12.12.2005 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, conform căreia nerespectarea acestor cerințe ale legii echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, fapt ce atrage după sine casarea deciziei pronunțate;

- instanța de apel nu era în drept să dispună o altă hotărâre în baza aceluiași probe fără să le fi cercetat nemijlocit și în instanța de apel, or modalitatea de apreciere diferă de modalitatea de apreciere a aceluiași probe efectuată pe caz de către prima instanță, situație care nu poate fi admisă întru respectarea unui proces echitabil și contradictorial;

- instanța de apel, nu a ținut cont și nu a apreciat totalitatea probelor ce dovedesc vinovăția persoanei juridice „CONTINENT-SERVICE” S.A., care au fost considerate ca admisibile, iar ulterior apreciate în mod superficial, fără a fi

evidențiate acele derogări evidente, prin care s-a reușit a induce în eroare instanțele de judecată;

- vinovăția persoanei juridice „CONTINENT-SERVICE” S.A., este dovedită prin declarațiile martorilor Croitor Lilian, Fiodorov Vitali, Vrublevscki Victor, Belicov Vitalie, Breguța Mina, Ursu Gheorghe, Dodu Iurie, Becciev Dumitru, Stanilevici Serghei, Meleșco Vasile, Maler Viorel, Pogrebnic Olga, Percemli Marina, Raețchii Victor, Domnișor Alexandru, Filipovici Sergiu, Gîrneț Victor, Cebotari Ion, Filonenco Alexandr, precum și prin materialele dosarului, procesul verbal de cercetare la fața locului din 21.04.2009, comunicatul primăriei nr. 06-2-3208 din 08.12.2011, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04 octombrie 2012, 7 registre ridicate de la paznici, procesul-verbal de examinare a registrelor din 24.01.2013, comunicatul nr. 06-2-356 din 20 februarie 2013, procesul-verbal de ridicare din 19 mai 2013;

- instanța de apel nu a ținut cont de faptul că activitatea de parcare a autoturismelor la locul indicat în actul de învinuire era o activitate bine organizată și dirijată de către întreprinderea „CONTINENT-SERVICE” S.A. și se exclude în mod repetat asigurarea parcării autoturismelor în mod întâmplător de careva persoane terțe, care nu au atribuție la această persoană juridică;

- instanța de apel nu a ținut cont de procesul - verbal de cercetare la fața locului și planșa fotografică anexă, prin care atât în anul 2009 cât și în 2012, se dovedește că locurile pentru parcare sunt special amenajate, unele chiar sunt amenajate și prin plasarea acoperișului locului de parcare, fapt care în mod incontestabil dovedește activitatea întreprinsă de „CONTINENT-SERVICE” S.A.;

- nu a ținut cont instanța de apel nici de acea informație prezentată de către Direcția Generală transport de comunicații a Consiliului mun. Chișinău, conform căreia s-a comunicat că „CONTINENT-SERVICE” S.A. nu dispune de autorizație de funcționare a parcării auto cu plată pe str. Calea Orheiului 125, probă care în viziunea acuzării în mod repetat și incontestabil dovedește caracterul ilicit al activității prestate de persoana juridică inculpată;

- probele cercetate au dovedit că autovehiculele pe care proprietarii (martorii audiați în ședința de judecată) le staționau pe noapte în parcare din str. Calea Orheiului 125, mun. Chișinău, se dețineau într-un teritoriu amenajat, care din descrierile efectuate de ultimii, cade sub incidența pct. 2 din Regulamentul cu privire la parcările auto cu plată pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului cu privire la parcările auto cu plată pe teritoriul Republicii Moldova nr. 672 din 19 iunie 1998, parcările auto reprezintă un teritoriu special sau o construcție specială, destinate pentru gararea și păstrarea mijloacelor de transport și prestarea serviciilor aferente contra plată;

- martorul Fiodorov Vitali în cadrul cercetării judecătorești nu a renunțat la declarațiile date în cadrul urmăririi penale, confirmă că semnătura și manuscrisul din fila dosarului 180 vol. I, îi aparține lui, astfel încât acesta a indicat că este paznic la

„Continent Service” S.A. și colecta banii pentru parcare, ducea evidența automobilelor și înregistra automobilele care vin la reparație în registru de evidență;

- neînțeleasă este concluzia instanței de apel despre faptul că *„nu există un act care ar confirma că pe contul „CONTINENT-SERVICE” S.A. ar fi fost virate careva sume bănești în contul acordării serviciilor de parcare”* odată ce acesteia i se incriminează realizarea unor acțiuni ilegale, or în caz contrar, în situația *„virării”* cărorva sume de bani pentru acordarea serviciilor de parcare în contul întreprinderii, aceasta ar dovedi legalitatea activității practicate și ar fi exclus înaintarea învinuirii în baza art. 241 Cod penal;

- instanța de apel nu a intrat în esența speței cercetate, nu a raportat circumstanțele faptei săvârșite la norma materială și în mod eronat a interpretat componența laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 241 Cod penal.

7. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în

corespondere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că recurentul, drept temei pentru declararea recursului a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectul că *„hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii”*, temei ce în urma verificării legalității hotărârii atacate și-a găsit confirmarea în parte, în sensul că *„hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”*, totodată, fiind indentificată de instanța de recurs ordinar și prezența temeiului pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, ce prevede cazul când *„faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”*.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit invocă că la examinarea cauzei, nici prima instanță, nici instanța de apel nu au reținut că fapta persoanei juridice „CONTINENT-SERVICE” S.A., incriminată în rechizitoriu și constatată de prima instanță, calificată de aceasta în baza art. 241 alin. (2) lit. f) Cod penal, faptă ce a fost indicată în decizia de achitare a instanței de apel ca fiind constatată de organul de urmărire penală, nu constituie infracțiunea de practicare ilegală a activității de întreprinzător cu obținerea unui profit în proporții deosebit de mari, prevăzută în art. 241 alin. (2) lit. f) Cod penal, or încălcările incriminate persoanei juridice „CONTINENT-SERVICE” S.A., se cuprind în contravenția prevăzută în art. 263 alin. (4) Cod contravențional, care prevede aplicarea sancțiunii contravenționale în cazul desfășurării unei activități de întreprinzător fără autorizație, licență sau certificat, eliberate de autoritatea competentă în temeiul legii.

În acest sens, Colegiul penal lărgit atestă că ambele instanțe nu au luat în considerare că prin rechizitoriu (f.d. 164, vol. II), apoi prin ordonanța din 05 mai 2014 de modificare a învinuirii în sensul agravării (f.d. 245, vol. II) persoana juridică „CONTINENT-SERVICE” S.A., situată în mun. Chișinău, str. Calea Orheiului 125, fiind înregistrată la 17 decembrie 1993, a fost învinuită că aceasta având ca genuri de activitate - întreținerea și repararea autovehiculelor, comerțul cu piese și accesorii pentru autovehicule, închirierea bunurilor imobiliare proprii, contrar prevederilor pct. 7) din Hotărârea Guvernului nr. 672 din 19 iunie 1998 cu privire la parcările auto cu plată pe teritoriul Republicii Moldova, nedisponând de autorizația de funcționare a parcării auto cu plată eliberată de către Direcția Generală transport și căi de comunicații a Primăriei mun. Chișinău, pentru prestarea unui astfel gen de activitate, în perioada anilor 2007 – 2012, a oferit locuri de parcare, cu capacitatea de a circa 50 locuri, fiind achitate lunar pentru parcare 300 lei, respectiv pentru fiecare 24 ore câte 10 lei, obținând astfel un venit ilicit, în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 137450 lei. Acțiunile lui „CONTINENT-SERVICE” S.A., au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 241 alin. (2) lit. f) Cod

penal, adică practicarea ilegală a activității de întreprinzător, soldată cu obținerea unui profit în proporții deosebit de mari.

În acest context, Colegiul penal lărgit reține că conform art. 125 Cod penal, (*care este o normă accesorie la art. 241 Cod penal*), prin desfășurarea ilegală a activității de întreprinzător se înțelege:

„a) desfășurarea activității de întreprinzător fără înregistrarea (reînregistrarea) la organele autorizate;

b) desfășurarea unor genuri de activitate interzise de legislație;

c) desfășurarea activității de întreprinzător prin intermediul filialelor, reprezentanțelor, sucursalelor, secțiilor, magazinelor, depozitelor, unităților comerciale și altor unități neînregistrate în modul stabilit de legislație;

d) desfășurarea activității de întreprinzător fără utilizarea mărcilor comerciale și de fabrică și fără indicarea în documente a codurilor fiscale, în cazul când folosirea sau indicarea lor este prevăzută de legislație, ori desfășurarea acestei activități cu utilizarea unor coduri fiscale străine sau plastografiate”.

Astfel, Colegiul penal lărgit stabilește că din materialele cauzei rezultă cert că în fapta incriminată persoanei juridice „CONTINENT-SERVICE” S.A. de desfășurarea activității de întreprinzător fără autorizație, nu este prezentă nici o modalitate de comitere a infracțiunii de desfășurare a activității ilegale de întreprinzător, în sensul în care aceasta este prevăzută de legea penală în dispozițiile art. 241 Cod penal, descrisă în partea generală a Codului penal, în art. 125.

Prin urmare, se subliniază că organul de urmărire penală și instanțele ierarhic inferioare nu au ținut cont de faptul că desfășurarea unei activități de întreprinzător fără autorizație (*ce constituie o activitate permisă, dar care se desfășoară în condițiile legii*), nu cade sub incidența prevederilor art. 125 Cod penal, ce enumeră exhaustiv și descrie modalitățile infracțiunii de desfășurare ilegală a activității de întreprinzător, incriminată în art. 241 Cod penal, dar în esență constituie componenta contravenției prevăzute de art. 263 alin. (4) Cod contravențional, în care este sancționată contravențional fapta de desfășurare a unei activități de întreprinzător fără autorizație, licență sau certificat, eliberate de autoritatea competentă în temeiul legii.

La fel, Colegiul penal lărgit în urma analizei deciziei instanței de apel, notează că deși instanța de apel indică în decizia sa (f.d. 88-92, vol. III), că în ședința instanței de apel au fost verificate și cercetate declarațiile și probele examinate în ședința de judecată în fond, ulterior întemeindu-și concluziile în baza acestor probe, cum ar fi declarațiile martorilor Fiodorov Vitali, Meleşco Vasile, Raețchii Victor, Domnișor Alexandru, Filipovici Sergiu, Cebotari Ion, Filonenco Alexandr, Adrievschii Andrei, din conținutul procesului verbal al ședinței de judecată din instanța de apel (f.d. 76-81, vol. III), se atestă că lipsesc careva consemnări care ar confirma că aceste probe ar fi fost verificate de către instanța de apel, fapt ce contravine cerințelor stipulate în art. 414 alin. (2), (6) Cod de procedură penală, ce prevăd că instanța de apel verifică

declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal și că instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Totodată, instanța de apel s-a expus superficial și nu a luat în considerare în ansamblu declarațiile martorilor Croitor Lilian, Vrubelski Victor, Belicov Vitalie, Breguța Mina, Ursu Gheorghe, Dodu Iurie, Becciev Dumitru, Stanilevici Valeriu, Maler Viorel, Progrebnic Oleg, Ciorbă Dina, Percemli Marina, Gîrneț Victor, precum și procesul – verbal de cercetare la fața locului din 04 octombrie 2012, prin care a fost examinat teritoriul amplasat pe str. Calea Orheiului 125, mun. Chișinău, ce aparține „CONTINENT-SERVICE” S.A., stabilindu-se faptul prezenței multiplelor automobile parcate și existența locurilor special adaptate pentru parcare sub acoperiș. De asemenea, de la fața locului, din încăperea paznicilor au fost ridicate 7 registre (f. d. 165 -174, vol. I); procesul – verbal de examinare a registrelor din 24 ianuarie 2013, prin care s-a stabilit că automobilele au fost parcate la parcare de pe str. Calea Orheiului 125, mun. Chișinău (f. d. 79. vol. II); procesul – verbal de ridicare din 19 mai 2013, prin care au fost ridicate acte (f. d. 86, vol. II); comunicatul nr. 06-2-356 din 20 februarie 2013, prin care Direcția Generală transport de comunicații a Consiliului mun. Chișinău, a comunicat că „CONTINENT-SERVICE” S.A., nu dispune de autorizație de funcționare a parcării auto ca plată pe str. Calea Orheiului 125 (f. d. 84. vol. II), fără a aprecia corespunzător aceste probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

În consecință, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a adoptat o decizie de achitare a persoanei juridice „CONTINENT-SERVICE” S.A. de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 241 alin. (2) lit. f) Cod penal, printr-o motivare superficială, fără a lua în considerare în ansamblu cumulul de probe administrat la cauza penală, fără a ține cont în deplină măsură la încadrarea juridică a faptei de prevederile legii penale și contravenționale, prin ce a fost afectată soluția adoptată, eroare ce nu poate fi corectată de instanța de recurs ordinar și astfel decizia instanței de apel urmează a fi casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

7.1. Totodată, instanța de apel nu a motivat încheierea protocolară de admitere a demersului procurorului (f.d. 77, vol. III), de a examina prezenta cauză în ordine de apel și nu de recurs, ce la fel urmează a fi motivat la rejudecarea cauzei.

8. La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în cererea

de apel și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursul declarat, nominalizate și în prezenta decizie, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță, în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să analizeze la modul cuvenit prezența sau lipsa elementelor infracțiunii imputate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, inclusiv în partea încadrării juridice a faptei, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

9. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2016, în cauza penală privind-o pe „**CONTINENT-SERVICE**” S.A., cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **16 februarie 2017.**

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Nicolaev Ghenadie

Moraru Petru